

ГОСПОДАРЯТ И ДЯВОЛЪТ ЛАТВИЙСКА ПРИКАЗКА

Превод от руски: Светослав Минков, 1954

chitanka.info

Веднъж един господар тръгнал из имението си да види как работят неговите ратаи. По пътя го настигнал дяволът и закуцал редом с него. Изплашил се господарят, но после си рекъл:

„Нека върви. Ще видят ратаите, че самият дявол ми е приятел и още повече ще почнат да се страхуват от мен.“

Повървели малко двамата и гледат — едно хлапе пасе свине. Не щеш ли, най-големият шопар се отбил от стадото, вмъкнал се в една картофена нива и започнал да рови лехите със зурлата си. Свиначето тича подире му, размахва дългия си прът и едва не плаче:

— Ах, дяволът да те вземе! Цялата нива ще поразииш!

Господарят побутнал с лакът дявола и рекъл:

— Е, провървя ти. Самият свинар ти дава най-хубавия шопар. Защо не го вземеш?

— Бих го взел, но не мога — отвърнал дяволът. — Хлапето не го дава от сърце — от теб се изплаши то. За всеки картоф ти ще го биеш с бастуна си.

Господарят и дяволът отминали нататък. Вървят край една нива и слушат — плаче малко дете. Близко до него майката жъне ръжта. Налели се класовете, още малко и ще почнат да се ронят. Затова и жътварката бърза. А детенцето пици ли, пици.

— Ох, тежко ми! — извикала майката. — Баща ти цяла седмица гърба си не изправя от господарска работа. Жъни самичка, ако можеш. А на туй отгоре и ти ми късаш сърцето, дано те вземе нечестивият!

Господарят пак побутнал дявола:

— Мигар не чуваш? Майката сама ти дава детето. Ако бях на твое място, щях да взема това хлапе и да го отгледам за безплатен ратай.

— Бих го взел — отвърнал дяволът, — но не мога. Майката не го каза от сърце. Я виж.

Господарят се озърнал и гледа — майката захвърлила вече сърпа, дигнала сина си, милва го, целува го.

Вървят нататък господарят и дяволът. Ето ги и господарските нивя. Селяните жънат пшеницата с наведени глави, сърповете бляскат в ръцете им. Изведнъж някой съгледал господаря.

— Я вижте — казал на другите, — господарят пак се е домъкнал. Дано го дяволът отнесе в самия пъкъл, та да не ни запердаши с бастуна си!

Сега дяволът побутнал господаря:

— За теб говорят!

— Какво приказваш! — изплашил се господарят. — Ти не ги слушай. Такива хора са те. Дърдорят всякакви глупости, само за да не работят.

— О, не — рекъл дяволът. — Сега вече тия думи са казани от сърце. А щом е тъй — значи ти си мой.

Дяволът сграбчил господаря, натъпкал го в кози рог и го пуснал в торбата си. После дигнал вихрушка чак до небето и отлетял с господаря право в ада.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.